

OB REKI RIO DE LA PLATA

POTOPISNI ROMAN.

OPERA KAROL MAY

Za "Clevelandsko Ameriko" priredil
L. J. F.

"Toda kdor kaj krivega pri-
seže, mu prisege ni treba dr-
žati."

"Toda ta Nemeec je tat, ro-
par in morilec."

"Ljubi Peter, nalagali so te
prav pošteno. Germano hoče k
Indijancem, da jim prinese da-
rila in jim skazuje dobrote. Pač
pa so ljudje, s katerimi si go-
voril, tatovi, morilci in roparji.
Šele večeraj so nekemu uboge-
mu rančernu ukradli vso živino
in zažgali hišo."

"Brat ali je res?"

"Tako je kot sem rekel. Ali
nista dva ujetnika pri njih?"

"Več kot dva."

"Ah! Torej so jih še več na-
lovili!"

"Da. In vi, brat, ali ste res
v zvezi s tem Germanom? Če
ste vi njegov prijatelj, tedaj v
vesnici vrtajem, da so vojaki
slabi ljudje, ker vi, brat, go-
tovo ne bi bili prijatelj z mo-
nilcem in roparjem. Razvežite
me. Odsedaj sem vaš prijatelj
in zaveznik."

"Torej bodete takoj prosti,
senor," rečem jaz, vstanem in
mu odzvamem vezi. Tudi In-
dijanec vstane, stopi k meni
in mi poda roko.

"Hvala vam, senor. Jaz sem
streljal na vas, vi ste me pa
skoro zadavili, torej sva kvit."

"Dobro; upam, da se v pri-
hodnje bolj zadržite. Toda
sedaj nam povejte vse kako
ste se dobili z majorjem."

"Da, povedati hočem vse.
Začeti pa moram pri možu, ki
je bil pred dobrim tednom pri
meni in vpraševal po lesenih
splavih."

"Zakaj pa?"

"Ne vem. Vprašal me je, če
zbeho poznam reko, in ko sem
pritril, me je vprašal, če mi

je znano mesto, ki je samotno,
in kjer se s splavom lahko pri-
stane."

"Ali je tako mesto daleč od
tukaj?"

"Ne, temveč tam, kjer so se-
daj jezdeci, mogoče kakih de-
set minut od tukaj."

"Ali ima to mesto, kako po-
sobno ime?"

"Da, imenuje se polutok del
Jacare."

"Ali ne del crocodile?"

"Ne. Ta polutok leži pred na-
mi."

"Hm! Torej je nastala zme-
šnjava, ker mi smo slišali, da
se nastanejo jezdeci ob poluto-
ku del crocodile."

"Kdor vam je to povedal je
zamenjal krokodila z aligator-
jem. Toda naj vam povem na-
prej. Danes zjutraj je prišel k
meni zopet jezdec in zahteval
da se podam k nekemu voja-
škemu častniku. Obljubil mi je
en cekin, če bom stražil ujet-
nike, katere imajo pri sebi. In
ker je cekin za mene veliko pre-
moženje, sem ponudbo seveda
z velikim veseljem sprejel. Ko
sem prišel k majorju, je slednji
speljal pogovor tudi na vas in
mi omenil, da ste prišli v de-
želo, da tukaj ropate in požiga-
te, da preganjate Indijance ter
da naredite v državi revolucijo.
Major mi je tudi pripovedo-
val, da ste ropar in tat, kar je
seveda moj pogum podžgalo,
da sem sklenil se maščevati.
Ko sem se pred eno uro vra-
čal od vojakov, sem vas zagle-
dal taboriti na tem mestu. Hitro
sem vzel svoj pihalnik in
sprožil strupeno puščico proti
vaši glavi, toda ker je bila raz-
dalja prevelika, sem vas zadel
ob prsa, in le srečen sem, ko
se moja namera ni posrečila."

"Da sreča za mene," odvr-
nem jaz, "pa tudi za vas, ker
predno bi jaz umrl, bi bili že
vi mrtvi."

"To je nemogoče. Saj niste
vedeli, kje se jaz nahajam."

"Prav natanko. Vi ste bili v
oni smeri, iz katere je prišla
puščica, ki je dobro tičala v us-
nju in kazala smer. Poglejte
tja, na ono stran močvirja. Ali
vidite oni mali grm, ki se dvi-
guje iz bičevja?"

"Da."

"Proti temu grmu bi jaz po-
slal svojo krogeljo."

"Dios! Tam sem jaz tičal."

"Vidite! Na vsak način vam
mora biti jasno, da sem jaz trd
človek, ki bi pustil, da se ga
neškodovano usmrti."

"Da, senor, vidim, da ste
res strašen človek."

"Ali vam je to major pove-
dal?"

"Da, priporočal mi je skraj-
no previdnost, ker ste vi baje
je pravi hudič."

"Da, priporočal mi je skraj-
no previdnost, ker ste vi baje
pravi hudič."

"No, angelja od mene v res-
nici ne more pričakovati. Toda
sedaj pa k stvari. Pripovedo-
vali ste o ujetnikih, katere je
major dobil tukaj. Kakšni ljudje
so to?"

"Osem oseb splava, ki so
prišli popoldne k temu poluto-
ku, da bi drugi dan odrinili na-
prej."

"Čudno se mi zdi, da je ma-
jor te ljudi ujel. Če bi jim pla-
čal, tedaj bi njega in njegove
ljudi radi prepeljali preko re-
ke."

"Tu se ni šlo za plačilo. Ma-
jor je nekoga pričakoval, in
ker mornarji niso hoteli čaka-
ti, jih je major prisilil s tem, da
jih je ujel, in kakor hitro pride
dotična oseba, na katero ma-
jor čaka, se odpeljejo naprej."

"Dobro. Ali nam hočete opi-
sati kraj, kjer so zaprti ujetni-
ki? Ali je polutok širok in
dolg?"

"Dvesto korakov širok in
dvakrat toliko dolg."

"Je kaj dreves tam?"

"Samo drevesa. Grmov ni
več, ker veslarji, ki tam preno-

čujejo, so vse grmovje pose-
kali, da so dobili bolji prostor
za izkrcenje."

"Kako pa so straže nastav-
ljene?"

"Tam, kjer se polutok stika
z bregom, stoje štiri vojaki,
potem pa na vsakih petdesetih
korakov ravno tako. Nihče ne
more skozi, posebno ne ker
mesec jasno sveti. Le moji Da-
ji bi se mogoče posrečilo, ko
se plazi kot kača."

"No, kar se tega tiče, tudi
jaz lahko naredim."

"Vi?" me prekine "To je ne-
mogoče, senor."

"Da, in sicer veliko lažje in
bolje kot Daja," pristavi fra-
ter. "Tvoje Daje torej ne po-
trebujemo."

"Ali imajo ogenj, na otoku?"

vprašam.

"Čelo dva. Meso pečejo, ka-
terno so s seboj prinesli."

"Ukradeno je. In kje so ujet-
niki?"

"S hrbiti so privezani na dre-
vesa, in sicer tako daleč eden
od drugega, da ne morejo tiho
med seboj govoriti. Major je
pa govoril, da jih bo radi var-
nosti dal prepeljati na splav,
kjer jih bodejo stražili. To bi
bilo zelo neprijetno za nas."

"Nikakor ne. Če dobimo
ujetnike na suhem ali na spla-
vu, je vseeno. Računati mora-
mo povsod na težave, za to si
pa hočem ves položaj ogleda-
ti."

"Senor, kaj mislite!" vz-
klikne Indijanec. "To je popol-
noma nemogoče. Na vsak na-
čin morate priti vojakom v ro-
ke."

"Neumnost! Zgrabiti moža,
ki ima s seboj dva revolverja
in dvanajst strelcev, se nikomur
ni v glavo padlo, najmanj pa
tem bedakom."

"Pomislite: Petdeset proti
enemu in poleg tega še v me-
sečni svetlobi!"

"Teh petdeset me nitj videlo
ne bo, in mesečna luč prav nič
ne škoduje. Le bodite brez
skrbí. Spremljali nas bode te-
ko daleč, da zagledam otok. Vse
drugo pa potem prepustite me-
ni."

"Dajte prihodnjic."

Sedaj je zadnji čas za nakup letnega blaga.

Ne kupite poprej blaga in obleke, predno ne pre-
gledate Knausove trgovine z vsakovrstnim modnim
blagom. Pri Knausu kupite vsako blago in obleko
ceneje in izbera je večja kot drugje.

Fine obleke za neveste in družice, iz svile ali vol-
ne, v vseh barvah in velikostih od \$7.00 do 18.00.

Ženske obleke bele ali križaste v raznih barvah
od 70c do \$3.00. Fine bele otročje obleke za birmo
od 50c naprej. Vsakovrstne obleke za fante od 2.
do 15. leta od 50c do \$6.00

Ne pozabite na ugodne cene ženskih oblek z že-
ketom in s svilnato podlogo. Samo še nekaj dnij.

Ženske fine bluže šlingane od 50c do \$5.00.

Posebna cena za drugi teden za ženske bluže, ena
vrsta po 29c, prej do 75c, druga vrsta po 45c prej do
\$1.00, tretja vrsta 69c prej do \$1.50.

Dajemo in zamenjamo Pink znamke.

Ne pozabite, da imamo fine čevlje za celo druž-
no v zalogi. Cene nizke in trpežni čevlji.

JERNEJ KNAUS,

6129 St. Clair Ave.

POHIŠTVO! POHIŠTVO!

VSE NAŠE POHIŠTVO SE PRODAJA Z ZA- DOVOLJSTVOM V CENI IN KAKOVOSTI.

Če ne, vam vrnemo denar ali zamenjamo.

Poglejte naše cene in potem se lahko prepričate, da smo mi najboljši in najce-
nejši v mestu in imamo sedaj v zalogi mesingaste postelje, garantirane žimnice s
peresi, peči za premog in plin, preproge in blago za preproge od 10c naprej.
Linolej od 25c jard naprej, otročji vozički od \$2.98 naprej. Ledenice in kuhinj-
ska posoda. GOTOV DENAR ALI KREDIT DOBRIM LJUDEM.

708 East 152nd St.

dve prodajalni

5824 St. Clair Ave.

CLEVELAND FURNITURE CO.

TOČNA POSTREŽBA.